

FARKAS ARNOLD LEVENTE

bizonytalan

FARKAS ARNOLD LEVENTE (1979) Pócsmegyer

szemirámisz első levele
a kertészhez, részlet, amikor
a feltámadt testtel össze-
tévesztettek, tavasz volt,

az üres sír gyomra vissza-
bőfögte a halandók közé
a halhatatlant, növények
árnyékában vedlett kígyóbőr,

szúrja szememet a hajnal,
történeked dolgok vidéken is,
láthatatlan a nem látható,

a forma fegyelme a forma
előtti csöndbe vágyik vissza,
ahol még mosolyog az álom

•

szemirámisz második levele
a kertészhez, részlet, mindenre
gondoltam, csak a valóságra
nem, a halhatatlanságot

a feltámadással tévesztettem
össze, tavasz van, a sír gyomra
visszabőfögte a halandók közé
a látszatot, tévedéseink

arra vágnak, hogy az idő
elfogadja az elmúlást,
szúrja szememet a hajnal,

történeked dolgok vidéken is,
mozdulatlan madár zuhan,
hazugság volna megszületni

•

szemirámisz harmadik levele
a kertészhez, részlet, téved
a hajnal, kertben a látszat,
szavaink között a fájdalom,

lényegtelen dolgokról írok,
ám ez csak az egyik változat,
zsálya és citromfű illata
itatja át a kimondhatatlant,

halandók görbe árnyékában
hallgatnak halhatatlanok,
egyenes utcában a szent,

dühéből dagaszt dogmákat,
nem gondol köpenyre, vérre,
tömeg szorozva gyorsulás

•

szemirámisz negyedik levele
a kertészhez, részlet, nem teszek
úgy, mintha nő lennék, szavaim
koppannak a tükörben, mint

tévedésmorzsák az asztalon,
időnként arra a másik szűzre
gondolok, aki az angyaltól
a kertben gyermeket kapott,

csoda az, ami nem velünk
történik, hiba volna megszülni
a végtelent, beláthatatlan,

zárójelbe teszem az utolsó
mondatot, olvashatatlan minta
a levedlett kígyóbőrön

•

szemirámisz ötödik levele
a kertészhez, részlet, kertben
az angyal, nincs neki szárnya,
téved a hóhér, ősszel a kert

közepén álló fa levele
bizonytalan, felébred a gyermek,
kígyóval játszik, almát gurít
a legszebbnek, álmot borít

a létezésre, ősz van, majdnem
bizonytalan vagyok, halhatatlan,
elérhetetlen és vágytalan

asszony, velem játszik a csönd,
de nem nekem gurítja az almát
a gyermek, játék az idő

•

szemirámisz hatodik levele
a kertészhez, részlet, vissza-
vágunk a vágy előtti csöndbe,
amikor egy fa volt a kert

közepe, kígyódísz kúszik
kedvünkön keresztül, angyal
háta mögött a néma szűz szül,
téved a boldogság, nincs neki

szárnya, játszótéren arany,
tömjén és mirha, maradék
meztelenségem megleli

a láthatatlan szem és a néhai
örökkévalóság, idővel játszik
a gyermek gyermekora, vessző